

Rolnummer : 45
Arrest nr. 33 van 29 januari 1987

In zake : het beroep tot schorsing van het decreet van het Waalse Gewest van 7 oktober 1985 "sur la protection des eaux de surface contre la pollution" (inzake de bescherming van het oppervlaktewater tegen vervuiling).

Het Arbitragehof,

samengesteld uit :

de heren voorzitters E. GUTT en J. DELVA,
de heren rechters L.P. SUETENS, K. BLANCKAERT, H. BOEL, J. WATHELET en J. SAROT,
bijgestaan door de heer griffier H. VAN DER ZWALMEN,
onder voorzitterschap van de heer E. GUTT,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. ONDERWERP VAN HET VERZOEK

Bij verzoekschrift aan het Hof toegezonden bij aangetekend schrijven, op 29 december 1986 ter post afgegeven, vraagt de Ministerraad de schorsing van de artikelen 32 tot 35, 40, 70 en, voor zover nodig, 79 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 7 oktober 1985 "sur la protection des eaux de surface contre la pollution" (inzake de bescherming van het oppervlaktewater tegen vervuiling).

Het verzoekschrift tot schorsing is bij een op dezelfde dag ingediend verzoekschrift tot vernietiging van voormeld decreet gevoegd.

II. DE RECHTSPLEGING

Bij beschikking van 30 december 1986 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof.

Bij beschikking van 5 januari 1987 is de terechtzitting betreffende het verzoek tot schorsing vastgesteld op 15 januari 1987.

Die beschikking is aan de partijen ter kennis gebracht, en de advocaat van de Ministerraad is van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld bij aangetekende brieven, op 6 januari 1987 aan de geadresseerden bezorgd.

De Waalse Gewestexecutieve heeft op 15 januari 1987 een conclusie neergelegd.

Ter terechtzitting van 15 januari 1987 :

- zijn verschenen :

Meester M. VAN DOOSSELAERE en Meester J.F. NEURAY, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad, Wetstraat 16, te 1000 Brussel;

Meester E. ORBAN DE XIVRY, advocaat bij de balie te Marche-en-Famenne, voor de Waalse Gewestexecutieve, Kunstlaan 13-14, te 1040 Brussel;

- hebben de heren rechters J. SAROT en L.P. SUETENS verslag uitgebracht;
- zijn Meester VAN DOOSSELAERE en Meester ORBAN DE XIVRY gehoord;
- is de zaak in beraad gebracht.

De rechtspleging is gevoerd conform de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, betreffende het taalgebruik voor het Hof.

III. IN RECHTE

1. Naar luid van artikel 9 van de organieke wet op het Arbitragehof moeten twee voorwaarden vervuld zijn opdat tot schorsing kan worden besloten :

- 1° er moeten ernstige middelen worden aangevoerd;
- 2° de onmiddellijke uitvoering van de bestreden wet of het bestreden decreet moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Aangezien die twee voorwaarden cumulatief zijn, moet de vaststelling dat één van die twee voorwaarden niet vervuld is, tot de verwerping van de vordering tot schorsing leiden.

Artikel 11 van dezelfde wet bepaalt bovendien : "De vordering bevat een uiteenzetting van de feiten waaruit moet blijken dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden norm een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen".

2. De verzoekende partij zet in haar vordering tot schorsing van het decreet van 7 oktober 1985 de feiten uiteen waaruit moet blijken dat de toepassing van de bestreden normen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Ze onderscheidt, enerzijds, het nadeel dat zou voortspruiten uit de inning van de gewestelijke belasting bedoeld in artikel 32, § 1, van het decreet van 7 oktober 1985 en, anderzijds, het nadeel dat zou voortspruiten uit de opheffing door artikel 70 van het decreet, van artikel 3, § 2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, en uit de vervanging van dat artikel door artikel 40 van het decreet.

A. Ten aanzien van het nadeel dat zou voortspruiten uit de inning van de gewestelijke belasting (artikel 32, § 1, van het decreet)

3.A. De verzoekende partij voert aan dat de inning van de belasting die, krachtens artikel 79 van het decreet, opeisbaar is vanaf 1 januari 1987, "een verontrustende financiële weerslag zal hebben op de werking van de Brusselse Intercommunale Watermaatschappij (B.I.W.M.) en, dientengevolge, op de prijs van het drinkwater dat door deze Maatschappij aan de gebruikers wordt geleverd".

Zij voegt eraan toe : "De last die deze belasting vertegenwoordigt zal dus vanaf 1 januari 1987 in de kostprijs van de B.I.W.M. moeten worden doorberekend, en het zou een illusie zijn te menen dat, in geval van vernietiging van de bestreden norm, de hieruit voortvloeiende verhoging, onder meer van de kostprijs die door de verbruikers gedragen wordt, aan laatstgenoemde zou kunnen worden terugbetaald".

3.B. Zelfs als men ervan uitgaat dat artikel 32, § 1, van het decreet onmiddellijk van toepassing is, dat de gewestelijke belasting een weerslag heeft op de prijs van het water en op de werking van de B.I.W.M., en dat daardoor een ernstig nadeel ontstaat, dan is dat nadeel daarom nog niet moeilijk te herstellen.

De verzoekende partij beperkt zich in dat opzicht tot de bewering dat de teruggave van de verhoging van de prijs van het water aan de verbruikers een illusie is. Zij toont daarmee niet aan waarom het moeilijk zou zijn - in geval van vernietiging van artikel 32, § 1, van het decreet - de feitelijke toestand ongedaan te maken die door de onmiddellijke toepassing van die bepaling zou zijn geschapen.

B. Ten aanzien van het nadeel dat zou voortspuiten uit de opheffing van artikel 3, § 2, van de wet van 26 maart 1971

4.A. De verzoekende partij stelt dat bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een vordering tegen de Belgische Staat aanhangig is gemaakt, waarin hem ten laste is gelegd "binnen de voorgeschreven termijn twee richtlijnen niet ten uitvoer te hebben gelegd die voorzien in de geleidelijke verwijdering van biologisch niet-afbreekbare detergenten, meer bepaald de richtlijnen 82/242/EEG (niet-ionische oppervlakte-actieve stoffen) en 82/243/EEG (anionactieve oppervlakte-actieve stoffen)".

Zij preciseert dat artikel 3, § 3 (lees : § 2), van de wet van 26 maart 1971 door artikel 70 van het bestreden decreet is opgeheven en door artikel 40 vervangen en dat de bepaling van bedoeld artikel 3, § 2, "de Koning ertoe machtigt een besluit te nemen dat van aard is om de door de Commissie van de Europese Gemeenschappen geformuleerde grieven te beantwoorden".

Zij besluit dat de Koning "in de onmogelijkheid is gebracht een regeling te treffen en zodoende tegemoet te komen aan de aanmaningen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor het arrest van het Hof van Justitie, dat, in de huidige stand van het interne recht, niet zal nalaten de Belgische Staat te veroordelen".

4.B. Het staat vast dat :

- de richtlijnen 82/242/EEG en 82/243/EEG in de artikelen 6 en 2 respectievelijk bepalen dat de Lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen binnen een termijn van achttien maanden in werking moeten stellen, d.i. uiterlijk op 8 oktober 1983;
- de artikelen 40 en 70 van het decreet van 7 oktober 1985 op 20 januari 1986 van kracht zijn geworden.

Uit deze gegevens, en meer bepaald uit de datum van inwerkingtreding van de artikelen 40 en 70 van het decreet, volgt dat het in het verzoekschrift aangevoerde nadeel niet aan de onmiddellijke

toepassing van die artikelen kan worden toegeschreven.

5. Nu de tweede door de wet gestelde voorwaarde niet is vervuld, is er geen reden om de eerste te onderzoeken.

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

verwerpt de vordering tot schorsing van het decreet van het Waalse Gewest van 7 oktober 1985 "sur la protection des eaux de surface contre la pollution" (inzake de bescherming van het oppervlaktewater tegen vervuiling).

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, op de openbare terechtzitting van 29 januari 1987.

De griffier,
Henri VAN DER ZWALMEN

De voorzitter,
Etienne GUTT